

ພຣະຄຳພີດານີເອນ - ພາກທີສີ່

ສາຍດົງ

Jeff Pippenger

2023-11-27

ພວກເຮົາກຳລັງກ່າວເຖິງ “ເຈດີເທືອ” ໃນ Leviticus ບົດທີ 26 ຕາມທຶກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳ Daniel.

ພວກເຮົາກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ໜຶ່ງໃນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງ “ເຈດີເທືອ” ນັ້ນ

ຄືມັນເປັນຕົວແທນຂອງ “ຫົນສະດຸດ” ທີ່ບັນດາຊ່າງກໍ່ສ້າງໄດ້ປະຕິເສດ.

ຂ້າພະເຈົ້າກຳນົດຄວາມໝາຍຂອງຫົນແຫ່ງການສະດຸດ ຕາມທຶກສະແດງເປັນຕົວແທນໃນພຣະຄຳພີ

ວ່າເປັນຄວາມຈິງອັນໜຶ່ງທີ່ສາມາດຖືກເຫັນໄດ້ ແຕ່ຫາກບໍ່ຖືກເຫັນ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຫັນມັນ ມັນເປັນສິ່ງລ້ຳຄ່າ

ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນມັນ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສະດຸດເທົ່ານັ້ນ

ແຕ່ຍັງເປັນຫົນທີ່ບົດພວກເຂົາໃຫ້ແຕກເປັນຜົງລະອຽດອີກດ້ວຍ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງນຳເສີນຫົນກ້ອນທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງໄດ້ປະຕິເສດນັ້ນ, ພຣະອົງຊົງໃຫ້ເຫັນວ່າ

ຫົນເອກຂອງມຸມມືນຈະກາຍເປັນ “ຫົວ” ຂອງມຸມ. ຂໍ້ຄວາມເລື່ອງຫົນທີ່ຖືກປະຕິເສດໃນພຣະຄຳພີນັ້ນ

ສະເໜີໄປກ່ຽວຂ້ອງກັບການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຂ້າມຜ່ານປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາກຸ່ມເກົ່າ,

ໃນຂະນະດຽວກັນພຣະເຈົ້າຊົງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຊົນຊາດຜູ້ທີ່ແຕກອັນບໍ່ເຄີຍເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູຈົງຕັດກັບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານໃນພຣະຄຳພີຫຼີວ່າ,

‘ຫົນທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຖົມເສຍແລ້ວນັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນຫົນເອກປະຈຳມຸມແລ້ວ;

ການນຶກເກີດຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເປັນການອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ? ເຫດສະນັ້ນ

ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກທ່ານ

ແລະຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຊາດໜຶ່ງທີ່ກົດເກນຂອງອານາຈັກນັ້ນ. ແລະຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຕົກລົງເທິງຫົນນີ້

ຈະແຕກຫັກເປັນຊຸມຊົນ; ແຕ່ຫາກຫົນນີ້ຕົກທັບຜູ້ໃດ ມັນຈະບົດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ແຕກເປັນຜົງ.” ມັດທາຍ

21:42-44

“ຄຳພະຍາກອນເວລາ” ຂໍ້ທຳອິດທີ່ທູດບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາ William Miller ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຄື“ເຈດີເວລາ” ໃນ

ພຣະນິຕິກຳ ບົດທີ 24 ຫົກ. ລາວໂອດໃຊ້ຍຸນ ແອັດເວນຕິດສົມ

ໄດ້ລົງມືຂະບວນການແຫ່ງການຮູ້ທຳລາຍຄວາມຈິງອັນເປັນຮາກຖານ

ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະຖາປະນາຂຶ້ນຜ່ານພັນທະກົດຂອງ Miller

ໂດຍການປະຕິເສດການຄົ້ນພົບຂໍ້ທຳອິດທີ່ສຸດຂອງ Miller ນັ້ນເອງ. ແນ່ນອນວ່າ

ຮູບປະກອບທາງພະຍາກອນໃດໆກ່ຽວກັບຮາກຖານອັນສັກສິດ ຍ່ອມເປັນຮູບປະກອບຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງເປັນ

“ສິລາ”, ດັ່ງນັ້ນ ການປະຕິເສດ “ເຈດີເວລາ” ໃນປີ 1863 ຈຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ຊີ້ບອກເຖິງການລົ້ມຕົ້ນຂອງຂະບວນກ

ານແຫ່ງການປະຕິເສດຄວາມຈິງອັນເປັນຮາກຖານເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ມັນຍັງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະຕິເສດພຣະຄຣິດອີກດ້ວຍ.

ເໝືອນດັ່ງໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຣິດເກຣັກກັບສິລາທີ່ຖືກປະຕິເສດ, Peter ກໍໄດ້ລະບຸເຊັ່ນກັນວ່າ

ໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບສິລາຮາກຖານນັ້ນ ຄືວ່າ ໃນທີ່ສຸດມັນຈະກາຍເປັນ “ຫົວມຸມເອກ”.

ເພາະເຫດນັ້ນດ້ວຍ ຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາວາງສິລາຫົວມຸມອັນສຳຄັນໄວ້ໃນຊຸໂອນ,

ເປັນສິລາທີ່ຊົງຄັດເລືອກແລ້ວ, ອັນປະເສີດລ້ຳຄ່າ: ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ.

ເຫດສະນັ້ນ ສຳລັບພວກທ່ານຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ພຣະອົງຊົງເປັນອັນລ້ຳຄ່າ: ແຕ່ສຳລັບພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ,

ສິລາທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງໄດ້ປະຕິເສດນັ້ນ ກໍໄດ້ກາຍເປັນສິລາຫົວມຸມເສຍແລ້ວ,

ແລະເປັນຫົນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ, ແລະເປັນສິລາແຫ່ງການກະທົບໃຈ, ຄືແກ່ພວກທີ່ສະດຸດເພາະພຣະຄຳ,

ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຝັງ: ຊົງພວກເຂົາກໍຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອການນັ້ນດ້ວຍ.
ແຕ່ພວກທ່ານເປັນຊາດພັນທີ່ຊົງຄັດເລືອກໄວ້, ເປັນພວກປະໂຫຍດແຫ່ງກະສັດ, ເປັນຊົນຊາດບໍລິສຸດ,
ເປັນຊົນຊາດອັນເປັນກຳມະສິດສ່ວນພຣະອົງ;
ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ປະກາດພຣະຄຸນອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງເອົັນພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມມືດ
ເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ: ຄືພວກທ່ານຜູ້ໃນກາລະກອນບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜຶ່ງ,
ແຕ່ບັດນີ້ເປັນຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ: ຜູ້ທີ່ເຄືອບໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ,
ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາແລ້ວ. 1 ເປໂຕ 2:6–8.

ຫົນຮາກຖານໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການ Adventism ກາຍເປັນຫົນສຳຄັນທີ່ຫົວມຸມ.
ອີຊາຍາເຫັນພ້ອມກັບພຣະຄຣິດແລະເປໂຕ, ແລະອີຊາຍາໃຊ້ຫົນຮາກຖານເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງຊົນຊາດແຫ່ງ
ພັນທະສັນຍາພວກໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຖືກປະຖົມໄປ ເພື່ອແທນທີ່ດ້ວຍຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່.
ໃນຄຳພະຍານຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ສະແດງເຖິງຄືນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ
ແລະໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຕົວະ. ຄວາມຕົວະທີ່ພວກເຂົາຮັບເອົານັ້ນ
ຄືຄວາມຕົວະທີ່ໄປໄລ່ໄດ້ຊັບອກວ່ານຳມາຊົງຄວາມຫຼົງຜິດຢ່າງແຮງກຳແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ.

ເຫດສະນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນຄົນເຍາະເຍື້ອ ຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນນິທິຢູ່ໃນເຢຣຸຊາເລັມ
ຈົງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຫວາ. ເພາະພວກທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ
“ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ ແລະໄດ້ຕົກລົງກັນກັບແດນຜູ້ຕາຍ;
ເມື່ອໄພພິບັດອັນຖາໂຖມຈະພັດຜ່ານມາ ມັນຈະບໍ່ມາເຖິງພວກເຮົາ;
ເພາະພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕົວະເປັນທີ່ລືໄພ ແລະໄດ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃຕ້ຄວາມເທັດ.” ເຫດສະນັ້ນ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ເຮົາວາງຫົນກອນໜຶ່ງໄວ້ໃນຊຸດໂອນເພື່ອເປັນຮາກຖານ
ເປັນຫົນທີ່ໄດ້ຜ່ານການພິສູດແລ້ວ ເປັນຫົນເອກອັນປະເສີດ ເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ;
ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຈະບໍ່ຮັບຮ້ອນ. ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທຳເປັນເສັ້ນວັດ ແລະໃຫ້ຄວາມຊອບທຳເປັນລູກດັງ;
ແລະລູກເຫັບຈະກວາດເອົາທີ່ລືໄພແຫ່ງຄວາມຕົວະໄປເສຍ ແລະນ້ຳຈະຖ້ວມບ່ອນຊ່ອນຕົວນັ້ນ.
ແລະພັນທະສັນຍາຂອງພວກທ່ານກັບຄວາມຕາຍຈະຖືກລົບລ້າງ
ແລະຂັກລົງຂອງພວກທ່ານກັບແດນຜູ້ຕາຍຈະບໍ່ດຳລົງຢູ່; ເມື່ອໄພພິບັດອັນຖາໂຖມພັດຜ່ານມາ
ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຖືກມັນຢຽບຢຳລົງ.” ເອຊາຍາ 28:14–18.

“ເຈັດເທື່ອ” ໄດ້ຖືກປົກປິດໄວ້ໄພາຍໃຕ້ຄວາມເທັດ,
ແລະເມື່ອພຣະເຈົ້າສະເດັດຜ່ານຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມຂອງພຣະອົງ
ແລະເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຄືນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ, ຫົນທີ່ໃນອະດີດເຄືອເປັນຫົນມຸມທີ່ຖືກປະຕິເສດນັ້ນ
ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນ “ຫົວ” ຂອງມຸມ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນັ້ນ ມັນເປັນສິ່ງລຳຄ່າ, ແລະສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ຫົນທີ່ກາຍເປັນຫົວຂອງມຸມນັ້ນ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະບົດຂະຍຶພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍອຸປະມາ
ມັນຍັງກາຍເປັນຫົນຫົວຫຼຸມສົບຂອງພວກເຂົາອີກດ້ວຍ.

ໃນພຣະທຳດານໂອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 19 ພວກເຮົາພົບເຫັນ “ວາລະສຸດທ້າຍ” ຂອງຄວາມພຣະພໍ້ໃຣດ
ອັນເປັນການຊັບອກວ່າ ຈະຕ້ອງມີ “ວາລະທຳອິດ” ຂອງຄວາມພຣະພໍ້ໃຣດເຊັ່ນກັນ. ຊ່ວງເວລາຕັ້ງແຕ່ 677
ປີກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ສະຖານນະມັດສະການ (ແລະພົນໂຍທາ)
ຈະຖືກຢຽບຢຳລົງ. ແຕ່ອຳນາດສັນຕະປາປາຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈົນກວ່າຄວາມພຣະພໍ້ໃຣດຈະສຳເລັດລົງ
ຕາມດານໂອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 36. ຖ້າການສັນສຸດຂອງຄວາມພຣະພໍ້ໃຣດໃນບົດທີ 8
ເປັນຕົວແທນຂອງການສັນສຸດແຫ່ງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ ແລ້ວການສັນສຸດຂອງຄວາມພຣະພໍ້ໃຣດໃນບົດທີ 11
ກໍເປັນຕົວແທນຂອງການສັນສຸດແຫ່ງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງເຊັ່ນດຽວກັນ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພີສອນຢ່າງແຈ້ງຊັດ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ຖືກປົກປິດດ້ວຍຄວາມຕົວະ ໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ.

ຈຸດສຳຄັນຂອງຄວາມພິລວດທັງສອງ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຈຸດສຳຄັນຂອງຊ່ວງເວລາອັນດຽວກັນ, ເພາະວ່າທັງສອງເປັນການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄຳສາບແວງອັນດຽວກັນ ຄື ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ, ການເປັນເຊື້ອ, ແລະຄວາມເປັນທາດ. ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອໄດ້ປະສົບກັບການກະຈັດກະຈາຍ, ການເປັນເຊື້ອ, ແລະຄວາມເປັນທາດແຫ່ງ “ເຈັດເທືອ” ກ່ອນ, ເມື່ອໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປເປັນເຊື້ອ. ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ໄດ້ປະສົບຊະຕາກຳດຽວກັນໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຢເຣມີຍາໄດ້ຍືນຍັນຂໍ້ເທັດຈິງນີ້.

ອົດສະຣາເອນເປັນເໝືອນແກະທຶກະຈັດກະຈາຍ; ບັນດາສົງໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາໄປ: ກ່ອນອື່ນ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍໄດ້ກັດກິນເຂົາ; ແລະໃນທົ່ວ ເນບູກາດເນດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີລນນີ້ ໄດ້ຫັກກະດູກຂອງເຂົາ. ເຢເຣມີຍາ 50:17.

ເຢເຣມີຍາກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນການພິພາກສາທົດຖານໃນປະເພນີລຳດັບ. ຊາວອັດຊີເຣຍໄດ້ກ່າວເອົາອານາຈັກຝ່າຍເໜືອໄປໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ., ຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ນຳມະນັດເຊໄປບາບີລນ ເມືອງຫຼວງຂອງພວກເຂົາ ໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຕໍ່ມາ ເນບູກາດເນດຊາໄດ້ນຳເຢເຣຍາກມີໄປ ອັນເປັນການໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈັດສົບປີແຫ່ງການເປັນເຊື້ອໃນປີ 606 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈາກນັ້ນ ເນບູກາດເນດຊາໄດ້ນຳເຊເດກຢາໄປ ແລະທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 586 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ໄດ້ຖືກເຕືອນແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະປະສົບຊະຕາກຳດຽວກັນກັບອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ຖ້າພວກເຂົາຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນການກະບົດຂອງຕົນ. ການພິພາກສາຂອງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຈະສຳເລັດລົງເໝືອນອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້, ແລະສັນຍາລັກຂອງການພິພາກສານັ້ນຄືສາຍວັດເສັ້ນໜຶ່ງ ທີ່ຈະຖືກຂັງອອກເໝືອຍູດາ. ໃນຄຳພະຍານຂອງເອຊາຢາ ມັນເປັນພຽງ “ສາຍວັດ” ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ “ສາຍວັດ” ນັ້ນແມ່ນ “ສາຍວັດຂອງຊາມາເຣຍ.”

ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງອົດສະຣາເອນ ຈຶ່ງຕັດດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກຳລັງນຳຄວາມພິພາດອັນຮ້າຍແຮງມາເຖິງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຢູດາ ຈົນຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ໄດ້ຍືນເຖິງ ຫຼັງທັງສອງຂອງເຂົາຈະຊາໄປ. ແລະ ເຮົາຈະຂັງສາຍວັດຂອງຊາມາເຣຍ ແລະ ລຸກດັງຂອງວົງຕະກູນອາຮາບເໜືອເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ເຮົາຈະເຊັດເຢຣູຊາເລັມເໝືອນດັງຄົນໜຶ່ງເຊັດຖ້ວຍ, ເຊັດມັນແລ້ວ ພົກມັນຄວ້າລົງ. ແລະ ເຮົາຈະປະຖົມຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງມໍລະດົກຂອງເຮົາ ແລະ ມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງສັດຕູຂອງເຂົາ; ແລະ ເຂົາຈະກາຍເປັນເຫຍື້ອ ແລະ ຂອງບຸນແກ່ສັດຕູທັງປວງຂອງເຂົາ; ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ກະທຳສົງໄສໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ ແລະ ຍິນດີເຮົາໃຫ້ໃກດຮ້າຍ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາອອກມາຈາກອີຢິບ ຈົນເຖິງວັນນີ້. 2 ກະສັດ 21:12–15

ມີສອງສຳນວນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຫາກໄດ້ອ້າງເຖິງນັ້ນ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາ. ປະການທຳອິດຄືການທີ່ຫຼຽນຮັກຊາບຊາ ແລະ ອົກປະການໜຶ່ງຄືລູກດັງ. ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ ເສັ້ນວັດຂອງຊາມາເຣຍຍັງຖືກລະບຸວ່າເປັນລູກດັງຂອງວົງວານອາຫາບອີກດ້ວຍ. ເສັ້ນວັດ ແລະ ລູກດັງ ເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ ຊຶ່ງຖືກນຳໃຊ້ໃນຂະບວນການກໍ່ສ້າງ. ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ມັນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການພິພາກສາດຽວກັນທີ່ໄດ້ຖືກດຳເນີນຕໍ່ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍຊາມາເຣຍ ແລະ ວົງວານອາຫາບ ຈະຖືກນຳມາເໝືອຍູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ. ເມື່ອຄຳເຕືອນໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປນັ້ນ ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອົດສະຣາເອນໄດ້ຖືກບຸກລຸກ, ຖືກພິຊິດ, ຖືກທຳລາຍ ແລະ ຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນທາດແລ້ວ. ຂ່າວສານແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຊາບຊາໃນຫຼຽນຮັກຊາເຢຣູຊາເລັມທີ່ໄດ້ຍືນຄຳເຕືອນນັ້ນ. ທັງລູກດັງ ແລະ ການຊາບຊາຂອງຫຼຸ ປາກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຢ່າງລະສາມຄັ້ງ. ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ

ສົງເຫງົານັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເອງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ ແລະປະທັບຢືນຢູ່ ແລະຊົງເອີ້ນເໝືອນດັ່ງຄັ້ງກ່ອນໆ ວ່າ, ຊາມູເອນ, ຊາມູເອນ. ແລ້ວຊາມູເອນທູນຕອບວ່າ, ຂໍຊົງຕັດເຖິດ; ເພາະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກໍາລັງຟັງຢູ່, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບຊາມູເອນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ເຮົາຈະກະທຳການໜຶ່ງໃນອົດສະຣາເອນ ຈົນທູຂອງທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນຈະຮູ້ສຶກຊາ. ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຕ່ອວງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນກັບເຊື້ອສາຍຂອງລາວ; ເມື່ອເຮົາເລີ່ມຕົ້ນ ເຮົາກໍຈະກະທຳໃຫ້ສິນສຸດດ້ວຍ. 1 ຊາມູເອນ 3:10–12

ການລົ້ມລ້າງເຮືອນຂອງເອລີເປັນຄຳພະຍາກອນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງສອງຂ້າງຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຍິນມັນຊ່າ. ການຊ່າຂອງທູ, ໃນສະໄໝຂອງຊາມູເອນ, ເປັນສັນຍະລັກເຖິງການຜ່າພັນໄປຂອງເຮືອນເອລີ. ການສຳເລັດເປັນຈົງຂອງຄຳທຳນາຍທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຊາມູເອນ ຄື ການລົ້ມລ້າງເຮືອນຂອງເອລີ ແລະ ການສະຖາປະນາຊາມູເອນໃຫ້ເປັນສາດສະດາ. ຊາມູເອນເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ດຶງດູດໃຈກ່າວໄວ້ວ່າ ໃນອະດີດບໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບັດເປັນແລ້ວ, ເພາະເມື່ອຊາມູເອນໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາເປັນສາດສະດາ ເຮືອນຂອງເອລີກໍຖືກທຳລາຍ. ເຢເຣມຢາກໍປະກາດການພິພາກສາຕໍ່ບັນດາຜູ້ນຳແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ທຸກຊາເລັມກັນ.

ແລະຈົ່ງກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຟັງພຣະວາຈາຂອງພຣະເຢໂຫວາ, ໄອ ບັນດາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະຊາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ພຣະເຢໂຫວາຈອມໂຍທາ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອົດສະຣາເອນ, ດັງນຕິດວ່າ; ເບຼິແມ, ເຮົາຈະນຳພິບັດມາເໜືອສະຖານທີ່ນີ້, ຈົນຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຍິນ, ທູຂອງຜູ້ນັ້ນຈະອັ້ງໄປ. ເຢເຣມຢາ 19:3.

ທັງສາມຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບທູທີ່ຊາບຊ່ານນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ກ່ຽວໂຍງກັບປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈົ່ງຖືກບຸກລຸກ, ຖືກພິຊິດ, ຖືກທຳລາຍ, ຖືກກະຈົດກະຈາຍ, ແລະຖືກນຳໄປເປັນຂ້າທາດ. ທູທີ່ຊາບຊ່ານເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະພໍ່ໃຈດອັນຮ້ອນແຮງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະສັນຍາລັກຂອງການພິພາກສານັ້ນກໍຍັງຖືກສະແດງໄວ້ອີກສາມຄັ້ງໃນພຣະຄຳພີໂດຍໃຊ້ຄຳວ່າ "plummet." ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານມັນແລ້ວໃນ 2 Kings ແລະ Isaiah, ແຕ່ຍັງມີຂໍ້ອ້າງອີກອີກໜຶ່ງແຫ່ງກ່ຽວກັບ "plummet" ໃນພຣະຄຳພີ ແລະໃນຂໍ້ອ້າງອີກນັ້ນ ຄຳວ່າ plummet ຖືກແປມາຈາກຄຳພາສາເຮັບເຮໂທດຕ່າງໆຈາກສອງຂໍ້ອ້າງອີກອັນໜ້າ.

ແລະທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບມາອີກ ແລະໄດ້ບຸກຂ້າພະເຈົ້າ ເໝືອນດັ່ງຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກບຸກຈາກການນອນຫຼັບຂອງຕົນ ແລະກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ເຈົ້າເຫັນຫຍັງ?" ແລະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງແລ້ວ, ແລະເບິ່ງແມ່, ຄັນປະທັບອັນໜຶ່ງທັງໝົດເຮັດດ້ວຍຄຳ, ມີອ້າງຢູ່ເທິງຍອດຂອງມັນ, ແລະມີປະທັບທັງເຈັດຢູ່ເທິງມັນ, ແລະມີເຈັດທີ່ສຳລັບປະທັບທັງເຈັດ ທີ່ຢູ່ເທິງຍອດຂອງມັນ; ແລະມີຕົ້ນໝາກກອກສອງຕົ້ນຢູ່ຂ້າງມັນ, ຕົ້ນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງອ້າງ ແລະອີກຕົ້ນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຊ້າຍຂອງອ້າງນັ້ນ." ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບ ແລະກ່າວແກ່ທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ສັນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?" ແລ້ວທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ສັນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າກໍຕອບ ແລະກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດອກຫລືວິ່າ ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?" ແລະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ບໍ່ຮູ້ ນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ." ແລ້ວທ່ານກໍຕອບ ແລະກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ນີ້ແມ່ນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວທິມີມາເຖິງເຊຣຸບບາເບນ ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ບໍ່ແມ່ນໂດຍອຳນາດກຳລັງ ຫລືໂດຍລັດອຳນາດ, ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ,' ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດສະນີ. 'ໄອ ພູເຂົາໃຫຍ່ເອີຍ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ຢູ່ຕົ້ນເຊຣຸບບາເບນ ເຈົ້າຈະກາຍເປັນພືນຮາບ; ແລະລາວຈະນຳຫີນຫົວມຸມອອກມາ ທຳມາກາງສຽງໃຫ້ຮ້ອງວ່າ, ພຣະຄຸນ, ພຣະຄຸນ ແກ່ມັນ.'" ນອກຈາກນັ້ນ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ມີຂອງເຊຣຸບບາເບນໄດ້ວາງຮາກຖານຂອງພຣະນິເວດນີ້; ມີຂອງລາວຈະສຳເລັດມັນດ້ວຍ;

ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກເຈົ້າ. ເພາະວ່າ
ຜູ້ໃດໄດ້ໝັ້ນປະໝາດວັນແຫ່ງສັງຄົມອ້ຍງ? ເພາະພວກເຂົາຈະຊົມຊື່ມ
ແລະຈະເຫັນລູກດັງຢູ່ໃນມືຂອງເຊຣຸບບາເບນພ້ອມກັບທັງເຈດີນັ້ນ;
ພວກມັນແມ່ນພຣະເນດຂອງພຣະຢາເວ ຊຶ່ງສອດສ່ອງໄປມາທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ." ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຕອບ
ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ຕົ້ນໝາກກອກສອງຕົ້ນນີ້ ທີ່ຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງຄັນປະທັບ ແລະຂ້າງຊ້າຍຂອງມັນ
ແມ່ນຫຍັງ?" ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຕອບອີກ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ກົງໝາກກອກສອງກົງນີ້
ທີ່ທ່ານນຳມັນສື່ຄຳອອກຈາກຕົນຂອງມັນ ຜ່ານທ່ອງສອງທ່ານນີ້ ແມ່ນຫຍັງ?" ແລະທ່ານກໍຕອບຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ອອກຫລືວ່າ ສັງເຫັນແມ່ນຫຍັງ?" ແລະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ບໍ່ຮູ້
ນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ." ແລ້ວທ່ານກ່າວວ່າ, "ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມສອງທ່ານ
ຜູ້ຍິນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ." ເຊກາຣີຍາ 4:1-14.

ຄຳທີ່ເປັນວ່າ "plummet" ໃນ 2 ກະສັດ ແລະ ເອຊາຍາ 28 ແມ່ນ "mishqâl" ແລະມັນໝາຍເຖິງນ້ຳໜັກ.
ໃນທັງສອງຂໍ້ຄວາມ ນ້ຳໜັກ (plummet) ກຳລັງຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃສ່ເສັ້ນ. ນ້ຳໜັກແມ່ນສັງເກດໃນຕາຊົງ
ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາ. ເສັ້ນທີ່ມີນ້ຳໜັກແມ່ນເສັ້ນແຫ່ງການພິພາກສາ.
ເສັ້ນຂອງຊາມາເຮຍແມ່ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງ "ເຈດີເທືອ," ຫຼືສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບໍ.
ຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນກຳລັງຈະຖືກນຳມາວາງໄວ້ເທິງອານາຈັກພາກໃຕ້
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາເທິງອານາຈັກພາກເໜືອແລ້ວ. ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເສັ້ນໃດເສັ້ນໜຶ່ງ
ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະທຳດານເືອນ ວ່າເປັນບ່ອນຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງຄວາມພະຍົດຄັງສຸດທ້າຍ ຫຼື
ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງຄວາມພະຍົດຄັງທຳອິດ. ຊ່ວງເວລານີ້ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະທຳດານເືອນ
ວ່າເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຢຸດຊາເລັມ ແລະ ພົນໂຮດ
ຈະຖືກຢຽບຍຳໂດຍອຳນາດສອງປະການທີ່ກົງໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ່າ ຄື ລັດທິນອກຮົດ ແລະ ລັດທິສັນຕະປາບາ.
ທັງສອງຊ່ວງເວລາຈະເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອນະຄອນຫຼວງຂອງແຕ່ລະຝ່າຍຖືກບຸກຮານ, ຖືກພິຊິດ, ຖືກທຳລາຍ ແລະ
ປະຊາຊົນຂອງພວກເຂົາຖືກນຳໄປເປັນທາດ.

ແຕ່ໃນພຣະທຳເຊກາຣີຍາ, ຄຳວ່າ "plummet" ເກີດຂຶ້ນຈາກການປະສົມກັນຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮືອງຄຳ.
ຄຳທຳອິດແມ່ນ "'eben", ແລະມັນໝາຍເຖິງ "ກໍ່ສ້າງ", ແລະຍັງໝາຍເຖິງ "ຫີນ" ອີກດ້ວຍ. ມັນໝາຍເຖິງ
"ຫີນກໍ່ສ້າງ". ຈາກນັ້ນຄຳນັ້ນຖືກນຳໄປປະສົມກັບຄຳພາສາເຮັບເຮືອງ "bedîyl", ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ "ແບ່ງອອກ ຫຼື
ແຍກອອກ". "plummet" ໃນພຣະທຳເຊກາຣີຍາ ຈຶ່ງແມ່ນຫີນທີ່ຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເທິງນັ້ນ
ແລະເຮັດໃຫ້ເກີດການແຍກແລະການແບ່ງອອກ.

ການແບ່ງແຍກນັ້ນແມ່ນລະຫວ່າງຜູ້ມະນັດສະການສອງພວກ; ພວກໜຶ່ງຊົມຊື່ມຍິນດີເມື່ອເຫັນຫີນນັ້ນ,
ຕັ້ງມັນໃຫ້ເປັນຫີນເອກແຫ່ງມຸມຂອງຕົນ, ແລະກໍ່ສ້າງເທິງມັນ; ແລະອີກພວກໜຶ່ງບໍ່ເຫັນມັນ, ປະຕິເສດມັນ,
ສະດຸດລົ້ມເພາະມັນ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍຖືກມັນບົດຂະຍຶ, ແລ້ວມັນຈຶ່ງກາຍເປັນຫີນບົດຫຼຸມສົບ ຫຼື
ຫີນຫຼຸມສົບຂອງພວກເຂົາ. ພວກໜຶ່ງເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຊີວິດ,
ອີກພວກໜຶ່ງເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ.

ໃນປະຫວັດຂອງເຊກາຣີຍາ,
ອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຫາກອອກມາຈາກບາບີໂລນເພື່ອສ້າງຄົນແລະພົນເຟນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ.
ເຊຣຸບບາເບນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນເຈົ້າເມືອງ ແລະຕ້ອງຄວບຄຸມດູແລວຽກງານນັ້ນ.
ທ່ານໄດ້ວາງຫີນຮາກຖານໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງງານ ແລະທ່ານໄດ້ວາງຫີນຍອດ ຫຼືຫີນບົດຍອດ
ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງງານ. ຊື່ເຊຣຸບບາເບນ ໝາຍຄວາມວ່າ "ລູກຫຼານຂອງບາບີໂລນ".
ຄຳພະຍາກອນທັງປວງກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະຊື່ຂອງເຊຣຸບບາເບນເປັນສັນຍາລັກຂອງປະຫວັດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ເມື່ອຫີນຮາກຖານຖືກວາງລົງ, ແລະຊື່ຂອງທ່ານກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມດ້ວຍ
ເມື່ອຫີນຍອດ ຫຼືຫີນບົດຍອດ ຖືກວາງລົງ. ການສຳແດງອອກແຫ່ງການຫຼົງເຫລົງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ບ່ວນໃນຂະບວນການທຳອິດ ຫຼືໃນຂະບວນການທີສອງ ລ້ວນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຊື່ຂອງເຊຣຸບບາເບນ (ລູກຫຼານຂອງບາບໂລນ), ເພາະວ່າມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທີ່ເອີ້ນຮ້ອງໃຫ້ຊົ່ວອາຍຸສຸດທ້າຍຂອງ "ລູກຫຼານຂອງບາບໂລນ" ອອກມາ. ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະບວນການທຳອິດ ແລະກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຂະບວນການສຸດທ້າຍຂອງສຽງຮ້ອງດັ່ງ.

ຕົ້ນໝາກກອກສອງຕົ້ນ, ກົງໝາກກອກສອງກົງ, ແລະຜູ້ຖືກເຈົ້າສອງຄົນ
ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງພາຊະນະທີ່ຄຳສອງທ່ວນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ:

"ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ້ງຢືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ
ມີຕຳແໜ່ງອັນເຄືອໄດ້ປະທານແກ່ຊາຕານໃນຖານະເຄຣຸບຜູ້ປົກຄຸມ.
ໂດຍຜ່ານບັນດາພາວະບໍລິສຸດຜູ້ຫ້ອມລ້ອມພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ້ງດຳລົງໄວ້ຊຶ້ງການສື່ສານຢ່າງຕ່ຳລຽນກັບບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກ.
ນັ້ນຄືເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະຄຸນ ທີ່ດ້ວຍພຣະຄຸນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຊຶ້ງຮັກສາໃຫ້ປະທັບຂອງບັນດາຜູ້ເຊື່ອມື້ນັ້ນໝວລັງຢູ່ເປັນນິດ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ກະພົບແລະດັບໄປ.
ຖ້າຫາກວ່ານັ້ນອັນບໍລິສຸດນັ້ນໄດ້ຖືກເທລົງມາຈາກສະຫວັນໃນຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ
ອຳນາດການຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍຈະມີການຄວບຄຸມມະນຸດຢ່າງສົມບູນ."

"ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫຼໍ່ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ຮັບຂ່າວສານທີ່ພຣະອົງສົ່ງມາຫາພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນັ້ນຄຳອັນພຣະອົງບາຖະໜາຈະເທລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອຈະຖືກສົ່ງຕໍ່ໄປຫາຜູ້ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ເມື່ອສຽງເອີ້ນດັ່ງຂຶ້ນວ່າ 'ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;
ຈົ່ງອອກໄປພົບລາວ,' ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບນັ້ນບໍ່ລະເສຍ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈ, ຈະພົບວ່າ ເໝືອນດັ່ງພົມມະຈາຣື່ງ,
ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ. ໃນຕົວພວກເຂົາເອງ
ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ນັ້ນມັນນັ້ນມາ, ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍພັງທະລາຍ.
ແຕ່ຖ້າມີການທູນຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາວົງອອນເໝືອນດັ່ງໄມເຊວາ,
'ຂໍຊົ່ງສຳແດງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ,'
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເທລົງຢ່າງບໍລິບູນໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຜ່ານທ່າຄຳນັ້ນ,
ນັ້ນຄືເປັນຈະຖືກສົ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. 'ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍກຳລັງ, ຫຼືດ້ວຍອຳນາດ,
ແຕ່ແມ່ນດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ພຣະຢາເວຫໍ້ຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນີ້'.
ໂດຍການຮັບແສງຮຸ່ງເຮືອງຈາກດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ບຸດຫຼານຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງສະຫວ່າງເປັນດວງປະທັບໃນໂລກ." Review and Herald, July 20, 1897.

ຊາກາຣີຍາໄດ້ຖາມຊ້າງ ວ່າຕົ້ນມະກອກທັງສອງນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ
ໂດຍດຶງຄວາມສົນໃຈໄປສູ່ບັນດາສັນຍາລັກອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງພະຍານທັງສອງ. ຊຸດສະເຕີໄວທ໌ ລະບຸວ່າ
ຕົ້ນມະກອກທັງສອງນັ້ນແມ່ນພະຍານທັງສອງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 11.

ກ່ຽວກັບພະຍານສອງຄົນ ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ປະກາດຕໍ່ໄປອີກວ່າ: "ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຄືຕົ້ນໝາກກອກສອງຕົ້ນ
ແລະຄັນປະທັບສອງອັນ ທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ."
ນັກຂຽນເພງສັນລະເສີນໄດ້ກ່າວວ່າ: "ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ" "ເປັນປະທັບແກ່ຕົນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະເປັນແສງສະຫວ່າງແກ່ທາງຂອງຂ້ານ້ອຍ." ພຣະນິມິດ 11:4; ເພງສັນລະເສີນ 119:105.
ພະຍານສອງຄົນນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຳພີແຫ່ງພຣະສັນຍາເດີມ ແລະພຣະສັນຍາໃໝ່." The Great
Controversy, 267.

ຊາກາຣີຍາໄດ້ບາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈວ່າພະຍານສອງຄົນນີ້ແມ່ນໃຜ. ໃນການປະຕິວັດຜຮັງ
ພວກເຂົາແມ່ນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳສະແດງເປັນໄມເຊ ແລະ ເອລີຍາ
ຜູ້ທີ່ຖືກສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວລີກລັບຂ້າເສຍໃນຖະໜົນ. ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະກົດຂອງ

Future for America ທີ່ຖືກສັງຫານໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງບົດນີ້ ຫຼັງຈາກທີ່ເຊກາຣີຍາຖືກບຸກໃຫ້ຕົ້ນ
ເມື່ອກະດູກແຫ້ງທຶນຕາຍແລ້ວຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າກັນ ແຕ່ຍັງບໍ່ມີຊີວິດ ກາບຣີເອນໄດ້ຖາມວ່າ
“ເຈົ້າເຫັນຫຍັງ?” ເຊກາຣີຍາໄດ້ຟັ້ນລະນາສົງທິດໃນໄດ້ເຫັນ ແລ້ວຈຶ່ງຖາມວ່າ “ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ
ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ?” ກາບຣີເອນເນັ້ນຫົວຂໍ້ຂອງຄຳຖາມນັ້ນ
ໂດຍຕອບຄຳຖາມຂອງເຊກາຣີຍາດ້ວຍຄຳຖາມອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ທ່ານໄດ້ຖາມເຊກາຣີຍາວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດອກຫລົວ
ສົງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?” ຈາກນັ້ນ ກາບຣີເອນຈຶ່ງຕອບວ່າ “ນີ້ແມ່ນພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວຫາເຊຣູບາເບນ
ກ່າວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ ຫຼືໂດຍອຳນາດ ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນັ້ນ.”

ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ເຊຣູບາເບນນັ້ນຄືວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ, ຫຼືໂດຍອຳນາດ,
ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດ, ໂອ ພູເຂົາໃຫຍ່? ຢູ່ຕ່າງໆເຊຣູບາເບນ ເຈົ້າຈະກາຍເປັນທົ່ງພຽງ;
ແລະທ່ານຈະນຳຫົວມຸມນັ້ນອອກມາ ດ້ວຍສຽງໂທ້ຣ້ອງ, ຮ້ອງວ່າ, ພຣະຄຸນ, ພຣະຄຸນ, ແກ່ມັນ.”

ເຊຣູບາເບນ, ເຈົ້າເມືອງ,
ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສັງຂ່າວຜູ້ດຽມທາງໄວໃນປະຫວັດສາດເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ,
ຕ່າງໆຜູ້ນັ້ນພູເຂົາຈະກາຍເປັນດັງທົ່ງພຽງ. ເອຊາຍາໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງພາລະກົດຂອງຜູ້ສັງຂ່າວຄົນດຽວກັນນັ້ນ
ແລະກ່າວວ່າ ລາວຈະ “ເຮັດທາງໃນຖິ່ນກັນດານໃຫ້ກົງສຳລັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,” ແລະວ່າ ລາວຈະເຮັດໃຫ້
“ທຸກໆບຸກຄົນ” “ຖືກຍົກຂຶ້ນ.” ລາວຈະເຮັດໃຫ້ “ທຸກພູເຂົາແລະເນີນພູ” “ຕ່ຳລົງ” ດ້ວຍ, ເພາະວ່າ “ພູເຂົາໃຫຍ່”
ທີ່ຢູ່ຕ່າງໆເຈົ້າເມືອງເຊຣູບາເບນ “ຈະກາຍເປັນທົ່ງພຽງ.”

ຂ່າວສານເລື່ອງ “ເຈັດເທືອ” ຂອງ William Miller ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ລາວໂດຍພຣະເຈົ້າ.
ເຊຣູບາເບນເປັນຕົວແທນຂອງ William Miller ຜູ້ທີ່ໄດ້ວາງສົມາຮາກຖານຂອງ “ເຈັດເທືອ,”
ແລະທ່ານຍັງເປັນຕົວແທນຂອງມື້ທີ່ “ຈະນຳສົມາຍອດອອກມາ” ພ້ອມກັບ “ການໂທ້ຣ້ອງ, ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ພຣະຄຸນ,
ພຣະຄຸນແກ່ມັນ.” ການກ່າວຊ້ຳຂອງຄຳວ່າ “ພຣະຄຸນ” ສອງເທືອ ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງ Midnight
Cry. “ການໂທ້ຣ້ອງ”
ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານດຽວກັນກັບທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສຽງຮ້ອງດັງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ແລະ
“ການຮ້ອງຂຶ້ນ” ເປັນຕົວແທນຂອງ Midnight Cry. ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ທັງໝົດເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບຂ່າວສານ
Midnight Cry. ມັນເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ນອນຫຼັບຢູ່ໃນຄວາມຕາຍຕາມຖະໜົນໃນ
Revelation ບົດ 11, ຊຶ່ງພາດຜ່ານໄປຕາມຫຸບເຂົ້າແຫ່ງກະດູກແຫ້ງຕາຍ.
ມັນເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງກະດູກແຫ້ງຕາຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະມັນເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບບົດບາດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງ “ລູກດົງ” ທີ່ພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ລີ້ສະຫລາດເຫັນ
ແລະເປັນເຫດໃຫ້ນາງເຫຼົ່ານັ້ນຊົມຊືມຢືນດີ.

ແລ້ວ ເຊກາຣີຍາ ກ່າວວ່າ, “ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ.” ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ
ຫມາຍເຖິງການນຳຂໍ້ຄວາມຕອນຕໍ່ໄປວາງທັບເທິງຂໍ້ຄວາມຕອນກ່ອນ.
ນີ້ເປັນການອ້າງເຖິງຫຼັກການຄຳພະຍາກອນທີ່ວ່າ ເສັ້ນໜຶ່ງທັບເທິງອີກເສັ້ນໜຶ່ງ.
ບົດສົນທະນາກ່ອນໜ້າໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການຕົ້ນຂຶ້ນໃນຕອນທ່ຽງຄືນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ເຊກາຣີຍາ.
ບົດສົນທະນາກ່ອນໜ້າໄດ້ເນັ້ນຢູ່ຊ້າງເຖິງຄວາມບາຖະໜາຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ
ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ພະຍານສອງຄົນໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 11 ແມ່ນໃຜ. ບົດສົນທະນາກ່ອນໜ້າໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ເຊຣູບາເບນ ເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກົດໃນການເຄື່ອນໄຫວຄົງທຳອິດ
ແລະທັງເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກົດໃນການເຄື່ອນໄຫວຄົງສຸດທ້າຍອີກດ້ວຍ. ມັນໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ “ມື” ຂອງ
ເຊຣູບາເບນ (ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດມະນຸດ) ຈະຕ້ອງວາງຫີນຮາກຖານ ແລະຫີນຍອດ,

ແຕ່ວ່າພາລະກົດແຫ່ງມືຂອງເຂົານັ້ນ ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະກໍສຳເລັດຢູ່
ໂດຍອຳນາດຜ່າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນເທົານັ້ນ.

ບົດສົນທະນາທິຕິຕາມມາ ຊຶ່ງຕ້ອງຖືກວາງທັບເທິງບົດສົນທະນາກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຊື່ອກວ່າ ເມື່ອ "ມືຂອງ
Zerubbabel" ກຳລັງເຮັດໃຫ້ວຽກງານສຳເລັດ ແລ້ວປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈະ
"ຮູ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ໄດ້ "ສົງ" Gabriel ຜູ້ນຳແສງສະຫວ່າງ "ມາຫາ" ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາຈະຮັບຮູ້ຂະບວນການສືບສານຈາກສະຫວັນ
ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຄວາມເກືອງໂຍງກັບພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ການປະຕິເສດຂ່າວສານ ແລະ ພຣະລາຊະກິດຂອງ Zerubbabel
ກໍ່ເທົ່າກັບເປັນການປະຕິເສດຂ່າວສານທີ່ມາຈາກ Gabriel ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະຄຣິດ ແລະ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະບໍດີ.

ແລ້ວຜູ້ນະມັດສະການສອງພວກນັ້ນກໍຖືກກຳນົດຂຶ້ນ. ພວກໜຶ່ງ "ໄດ້ດູໝືນວັນແຫ່ງສົງຄອນດິດ?"
ອີກພວກໜຶ່ງ "ຈະຊົມຊົມຍິນດີ" ເມື່ອພວກເຂົາ "ຈະເຫັນລູກດົງຢູ່ໃນມືຂອງເຊຣູບາເບນ ກັບທັງເຈດ໌ນນີ້" ຜູ້ຊຶ້ງ
"ເປັນພຣະເນດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ແລ່ນໄປມາທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ."
ບັນດາຜູ້ທີ່ດູໝືນວັນແຫ່ງສົງຄອນດິດ ກໍກຳລັງດູໝືນພາລະກົດທາງປະຫວັດສາດຂອງ William Miller
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ລູກດົງ." ພວກເຂົາຖືກນຳມາບຽບທຽບກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຊົມຊົມຍິນດີເມື່ອເຫັນ
"ລູກດົງ" ຢູ່ໃນມືຂອງເຊຣູບາເບນ. "ລູກດົງ" ຂອງເຊກາຣີຢາແມ່ນກ່ອນໜ້າສຳລັບການກ່າວ
ທີ່ກ່ອນໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກ. ພວກໜຶ່ງດູໝືນ "ລູກດົງ," ເພາະພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນວ່າ "ລູກດົງ"
ຢູ່ໃນມືຂອງເຊຣູບາເບນນັ້ນຢູ່ກັບ "ທັງເຈດ໌ນນີ້." ຄຳວ່າ "ເຈດ໌" ຊຶ່ງຢູ່ກັບ "ລູກດົງ" ນັ້ນ
ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮດຽວກັນທີ່ຖືກແປວ່າ "ເຈດ໌ເທື່ອ" ໃນພຣະທຳລະບຽບພວກປະໂລຫິດ ບົດທີ 40 ຫົກ.

ແລ້ວ ເຊກາຣີຢາ ກໍກ່າວຊຳອີກເຖິງຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ເມື່ອທ່ານຕົນຂຶ້ນ ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າພະຍານທັງສອງນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ.
ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຖາມອີກເປັນຄັ້ງທີສອງວ່າ, "ຕົນຫມາກກອກເທດທັງສອງນີ້ແມ່ນຫຍັງ?"
ແລະທ່ານກໍກ່າວຊຳອີກ ໂດຍຖາມວ່າ, "ກົງຫມາກກອກເທດທັງສອງນີ້ແມ່ນຫຍັງ ຊຶ່ງທາງທຳທັງສອງ
ໄດ້ຖ່າຍນຳມັນຄຳອອກຈາກຕົນເອງ?" ແລະ ກາບຣີເອນ ໄດ້ເປັນຄຳຖາມນັ້ນ ໂດຍຕອບຄຳຖາມຂອງ ເຊກາຣີຢາ
ດ້ວຍຄຳຖາມອີກຄັ້ງວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ອອກຫລືວ່າ ສົງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?" ຊຶ່ງ ເຊກາຣີຢາ ຕອບວ່າ, "ບໍ່ຮູ້" ແລ້ວ
ກາບຣີເອນ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ "ເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ຮັບການເຈັມທັງສອງ
ຜູ້ຢືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສອງ."

ບົດນີ້ລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍການທີ່ກາບຣີເອນບຸກເຊກາຣີຢາໃຫ້ຕົນຈາກການນອນຫຼັບຂອງທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ
ເຊກາຣີຢາຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພວກພົມມະຈາຣີທີ່ຖືກບຸກໃຫ້ຕົນໃນເວລາທ່ຽງຄືນ,
ແລະເມື່ອພວກພົມມະຈາຣີເຫຼົ່ານັ້ນຖືກບຸກໃຫ້ຕົນ, ພວກເຂົາກໍຖືກສະແດງວ່າມີພາລະອັນໜັກໜ່ວງຢ່າງລົ້ນເຫຼີ
ອທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ສືບເອັດເປັນຕົວແທນຂອງສົງໃດ.
ໜັງສືທັງປວງໃນພຣະຄຳພິພາບກັນ ແລະ ສັນສຸດລົງໃນພຣະນິມິດ.
ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງສອດຄ່ອງກັນ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເປັນຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ.
ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງກໍລັງກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າຍຸກສະໄໝທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່

ກາບຣຽນໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼັກການ Alpha ແລະ Omega ໂດຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ
ເຊຣູບາເບນຈະເປັນຜູ້ລົ້ມຕົ້ນແລະເປັນຜູ້ສິ້ນສຸດວຽກງານໃນການກ່າວສ້າງພຣະວິຫານ.
ວຽກງານຂອງລາວໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນການວາງຫີນຮາກຖານໃນຕອນລົ້ມຕົ້ນ
ແລະຫີນຍອດທີ່ຕອນສຸດທ້າຍ. ເຊຣູບາເບນເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການ Millerites ແລະຂະບວນການ
Future for America.

ສົງຫາກເບຣຍນຳສະເໜີແກ່ເຊກາຣີຢາຄວີວ່າ ພາລະກົດຂອງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄົນ
ບໍ່ວ່າໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຫຼືໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ລ້ວນແລ້ວແຕ່ສຳເລັດລົງໄດ້ດ້ວຍຣົດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, ໂລກໄດ້ຊົມຊົມຍິນດີເໝືອນຊາກສົບຂອງພວກເຂົາ;
ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ, ໂລກກໍ່ເກີດຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຊົມຊົມຍິນດີ. ພວກເຂົາຊົມຊົມຍິນດີ
ເພາະພວກເຂົາເຫັນສາຍດີ້ຂອງ "ເຈດີເທືອ" ຢູ່ໃນມືຂອງເຊຣູບາເບນ.
ສາຍດີ້ນັ້ນຄືຫົນທີ່ໃຊ້ເປັນຮາກຖານໃນການກໍ່ສ້າງ, ຊຶ່ງແຍກຄົນມີປັນຍາອອກຈາກຄົນໄງ່.

ເຊກາຣີຢາບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຈດີ," ແຕ່ທ່ານກ່າວວ່າ "ເຈດີນັ້ນ."
ພວກມັນເຫັນທັງສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວບໍ່ແຕ່ງການກະຈັດກະຈາຍ. ຄຳທີ່ເປັນວ່າ "ເຈດີ"
ແມ່ນຄຳດຽວກັນກັບຄຳທີ່ເປັນວ່າ "ເຈດີເທືອ" ໃນ ພຣະນິຕິບັນຍັດ ບົດ 26, ແລະເປັນຕົວແທນຂອງ
"ຄຳສາບແຊ່ງ" ແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາເຫັນອີກຄັ້ງຈາກທັງຝ່າຍເໜືອແລະຝ່າຍໃຕ້ຂອງອິສະຣາເອນ. ໜັງສືດານເຮອນໄດ້ລະບຸ "ເຈດີນັ້ນ"
ວ່າເປັນຄວາມພິເສດເທືອຕົ້ນ ແລະ ເທືອສຸດທ້າຍ.

ຫົນຮາກຖານທົ່ວໂລກ ມີເລີ່ມໄດ້ວ່າໄວ້ຄື "ເຈດີເທືອ,"
ແລະຫົນຫົວມຸມທຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ວ່າໄວ້ຄື "ເຈດີເທືອ."
ບັນດາຜູ້ທີ່ຊົມເມື່ອພວກເຂົາເຫັນ "ທັງເຈດີນັ້ນ"
ໃນການບຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ ຈະເປັນພະຍານເຫັນການແບ່ງແຍກ
ແລະການຄັດແຍກລະຫວ່າງຂອງມືຄຳກັບຂອງໄຮ້ຄຳ.
ຂອງມືຄຳຈະຊົມຊົມຍິນດີເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວຢ່າງບໍລິບູນ,
ແລະຂອງໄຮ້ຄຳຈະຮູ້ຕົວຊ້ຳເກີນໄປວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີນ້ຳມັນທີ່ໄດ້ໃຫ້ລົງມາທາງທ້ອງທ່ານນັ້ນ.
ຄວາມຈິງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຈຳພວກໜຶ່ງຊົມຊົມຍິນດີ ຈະເປັນຫົນແຫ່ງການສະດຸດສຳລັບອີກຈຳພວກໜຶ່ງ,
ເຖິງແມ່ນວ່າມັນໄດ້ມີໄວ້ໃຫ້ເຫັນແກ່ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນກໍຕາມ.

ດັ່ງທີ່ "ເຈດີເທືອ" ໄດ້ກາຍເປັນບົດທົດສອບໃນເບື້ອງຕົ້ນໃນປີ 1856
ເມື່ອອັດເວນຕິສມໄດ້ແຫ່ງຝາດເດນເຟຍໄດ້ປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ອັດເວນຕິສມໄດ້ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ, "ເຈດີເທືອ"
ກໍໄດ້ກາຍເປັນບົດທົດສອບອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນຕອນສົ້ນສຸດ,
ໃນຈຸດດຽວກັນທີ່ອັດເວນຕິສມໄດ້ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍກຳລັງຖືກປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ອັດເວນຕິສມໄດ້ແຫ່ງຝາດເດນເຟຍ.
ບົດທົດສອບໃນເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນໄດ້ຖືກສອບຕົກໃນປີ 1863 ໂດຍການປະຕິເສດຄຳສອນຕາມພຣະຄຳພີເລື່ອງ
"ເຈດີເທືອ." ບັນດາຜູ້ທີ່ສອບຕົກໃນບົດທົດສອບໃນຕອນສົ້ນສຸດໃນປີ 2023
ກໍຈະສອບຕົກດ້ວຍເຫດພິພວກເຂົາປະຕິເສດປະສົບການທີ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໂດຍວິທີແກ້ໄຂທີ່ "ເຈດີເທືອ" ໃນ
Leviticus ບົດ 26 ໄດ້ຊີ້ບອກ.

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະທຳດານເຮອນໄດ້ຮັບຮອງ "ເຈດີເວລາ" ຢ່າງສົມບູນ
ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະເລີ່ມພິຈາລະນາຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຫົກບົດທຳອິດໃນພຣະທຳດານເຮອນ
ເພາະວ່າບົດທີສີ່ ແລະ ບົດທີຫ້າ ກ່າວເຖິງ "ເຈດີເວລາ," ແລະບົດເຫຼົ່ານັ້ນຊີ້ບອກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງ
ເຂົ້າສອງເຂົ້າຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສາມ.

ພວກເຮົາຈະເລີ່ມການພິຈາລະນາບົດທັງຫົກບົດແລກນັ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ແສງສະຫວ່າງທີ່ດານເຮອນໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.
ນິມິດທັງຫຼາຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ຮົ່ມແມ່ນ້ຳອຸລາຍ ແລະ ຮົດເດເກນ ອັນເປັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຂອງຊີນາ
ບັດນີ້ກໍ່ລົງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດຕາມ, ແລະເຫດການທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນ

ອົກບ່ວນຈະບັງເກດຂຶ້ນ."

"ຈົ່ງພິຈາລະນາສະພາບການຂອງຊົນຊາດຍີວໃນເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຮອນໄດ້ຖືກປະທານລົງ."

"ຂ້າພວກເຮົາໃຊ້ເວລາໃຫຍ່ໆຂຶ້ນໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ.

ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໃຈ.

ພຣະທຳພຣະນິມິດເປີດຂຶ້ນດ້ວຍຄຳກຳລັບແກ່ພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄຳສັ່ງສອນທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ. 'ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ກໍເປັນສຸກ,' ພຣະເຈົ້າປະກາດ, 'ແລະ ຮັກສາບັນດາສິ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.'

ເມື່ອພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າພຣະທຳເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດສຳລັບພວກເຮົາ, ເມື່ອນັ້ນຈະບາກົດມີການພົ້ນຜັນຢູ່ໃຫຍ່ຢ່າງມາກກ່ຽວກັບພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບົດຮຽນທີ່ພຣະທຳນັ້ນສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ

ເຖິງແມ່ນວ່າມີຄຳກຳລັບໃຫ້ພວກເຮົາຄົ້ນຫາ ແລະ ສຶກສາມັນກໍຕາມ."

"ໃນອະດີດ ບັນດາອາຈານໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະທຳດານເຮອນ ແລະ

ພຣະນິມິດເປັນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ແລະ ປະຊາຊົນກໍໄດ້ຫັນໜ້າຈາກພຣະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ.

ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າເອງໄດ້ເປີດຜ້າມ່ານອອກຈາກສ່ວນເຫຼົ່ານີ້ແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ,

ຊຶ່ງຄວາມລຶກລັບອັນບາກົດຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ກັກຂັງຄົນເປັນອັນຫຼາຍໃຫ້ກັບເປີດມັນຂຶ້ນ. ແມ່ນແຕ່ຊື່

'ພຣະນິມິດ' ເອງກໍຂັດແຍ້ງກັບຄຳກ່າວທີ່ວ່າ ມັນເປັນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້. 'ພຣະນິມິດ'

ໝາຍເຖິງວ່າ ມີບາງສິ່ງທີ່ສຳຄັນຖືກເປີດເຜີຍອອກມາ.

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍໃນພຣະທຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງແກ່ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.

ພວກເຮົາກຳລັງຢືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດແຫ່ງສິ່ງອັນສັກສິດ ໂດຍມີຜ້າມ່ານຖືກເປີດອອກແລ້ວ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍືນຢູ່ພາຍນອກ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໄປ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມຄຶດອັນບໍ່ລະມັດລະວັງ ແລະ

ບໍ່ຄາລະວະ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍກ້າວເທົ່ອັນຫຼຸນຫຼັ່ນ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ຄວາມຍຳເກງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ເວລານັ້ນ ເມື່ອຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ."

Testimonies to Ministers, 113.